

การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์
ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ที่มีต่อทักษะปฏิบัติการร้องและการรำโนรา 12 ท่า
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา*

ORGANIZING EXTRA-CURRICULAR ACTIVITIES USING DEVIE'S INSTRUCTIONAL
MODEL FOR PSYCHOMOTOR DOMAIN WITH SOCAIL MEDDIA ON PRACTIAL SKILLS
OF SINGING AND DANCING 12 NORA POSTURES FOR PIMARY SOHOOOL STUDENTS

ยอद्यุทธ บุญญาธิการ*, จุไรศิริ ชูรักษ์, วราภรณ์ แก้วสีชาว

Yodyut Boonyathikarn*, Juraisir Choorak, Waraporn Keawseekhao

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สงขลา ประเทศไทย

Maser of Education, Songkhla Rajabhat University, Songkhla, Thailand

*Corresponding author E-mail: auan.253727@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการร้องโนรา 12 ท่า หลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ กับเกณฑ์ร้อยละ 70 เปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการรำโนรา 12 ท่า หลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ กับเกณฑ์ร้อยละ 70 และประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตองค์การบริหารส่วนจังหวัด 2 (บ้านสำนักไม้เรียว) จำนวน 30 คน เลือกด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรฯ 2) แบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติ การร้องและการรำโนรา 12 ท่า และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติเดวีส์ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบทดสอบและแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า ทักษะปฏิบัติการร้องโนรา 12 ท่า หลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะปฏิบัติการรำโนรา 12 ท่า หลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลประเมินระดับความพึงพอใจของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร, รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส, สื่อสังคมออนไลน์, ทักษะการร้องและรำโนรา 12 ท่า

Abstract

This quasi-experimental study aimed to compare the practical skills in performing the 12 traditional Nora postures among elementary school students after implementing a supplementary curriculum activity. The instructional model combined Davies' skill acquisition approach with social media platforms, with student performance compared against a benchmark set at 70%. Additionally, the study assessed students' satisfaction with the activity. The sample consisted of 30 students from Satit Provincial Administrative Organization School 2 (Ban Samnak Mai Riap), selected using cluster random sampling. Research instruments included: 1) A supplementary curriculum activity plan, 2) A practical skills assessment test for the 12 Nora singing and dancing postures, and 3) A student satisfaction questionnaire regarding the supplementary curriculum activity utilizing Davies' model integrated with social media tools. Data were collected through tests and questionnaires and analyzed using percentage, mean, standard deviation, and t-tests. The findings revealed that students' practical skills in performing the 12 Nora singing postures significantly exceeded the 70% benchmark at the .05 significance level. Similarly, their practical skills in performing the 12 Nora dance postures were significantly higher than the benchmark at the same significance level. Furthermore, overall student satisfaction with the activity was rated at the highest level, indicating strong approval of the integrated teaching approach.

Keywords: Organizing Extra-Curricular Activities, Davies' Instructional Model for Psychomotor Domain, Social Media, Their Practical Performance Skills of The 12 Nora Dance Postures

บทนำ

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้จัดการศึกษาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 คือมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยเชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการจัดเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555) นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด การจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้ว่ามุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตให้พร้อมที่จะทำประโยชน์แก่สังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตนเองในฐานะเป็นพลเมืองที่ดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยจัดการให้ผู้เรียนมีความสามารถ

ในการสื่อสาร การคิดการแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี จึงกำหนดให้ผู้เรียน เรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพ และภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

ศาสตร์โนรา เป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมายาวนาน นิยมเล่นกันอย่างแพร่หลายในภาคใต้ของประเทศไทย ภายใต้ระเบียบแบบแผนที่มีกติกฝืนและสืบทอดกันมายาวนานผ่านศิลปะการแสดงอย่างหนึ่งที่สื่อสะท้อนสภาพชีวิต ความคิด ความรู้ ค่านิยม ตลอดจนความเชื่อของชนชาวใต้ไว้อย่างชัดเจน มีวัตถุประสงค์หลักในการแสดง 2 ประการ คือ การแสดงโนราเพื่อพิธีกรรมและการแสดงโนราเพื่อความบันเทิง (จุติกา โกศลเหมมณี, 2553) องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ให้ความสำคัญกับโรงเรียนในสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ในด้านศิลปะการแสดงพื้นบ้านภาคใต้ คือ โนรา เพราะศิลปะการแสดงพื้นบ้านภาคใต้ และสืบทอดกันมาอย่างยาวนานจากบรรพบุรุษจนมาถึงปัจจุบันอีกทั้งต้องการให้นักเรียนโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช เพิ่มศักยภาพของนักเรียนที่มีอยู่แล้วนั้น ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ การพัฒนาทักษะปฏิบัติการรำโนราของนักเรียนนั้น จะต้องอาศัยความอดทน อดกลั้น มุ่งมั่นและตั้งใจ ในการฝึกฝน เพราะการรำโนรา จะต้องให้ความสามารถพิเศษเฉพาะที่ไม่สามารถลอกเลียนกันได้ และในการรำโนรานั้นจะต้องอาศัยการรำที่พร้อมเพียงความสามัคคีในหมู่ทีม ถึงจะออกมาเป็นที่สวยงามได้ และการรำโนรายังสามารถสร้างรายได้ให้แก่เด็กนักเรียน สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราชและโรงเรียนเป็นที่รู้จักมากขึ้น แต่การฝึกทักษะปฏิบัติการรำโนรา ต้องใช้เวลาในการเรียนการสอนในห้องเรียนอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการฝึกฝน พร้อมทั้งนักเรียนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนคณะชั้นเรียน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 จึงทำให้การเรียนรู้และการฝึกซ้อมมีเวลาที่ไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องใช้นอกเวลาเรียนในการฝึกซ้อมเพิ่มเติม กิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมนอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งสถาบัน คณะและวิทยาลัยดำเนินขึ้น เพื่อเสริมสร้างทักษะ ประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถ ผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครอบคลุมการพัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ การบำเพ็ญประโยชน์ การรักษาสีงแวดล้อม ศิลปะวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนกีฬาและนันทนาการ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และเสริมสร้างความเป็นคนเก่ง คนดี (กระทรวงวัฒนธรรม, 2565) ซึ่งจะช่วยพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนตามศักยภาพ ได้รู้จักตนเองว่ามีความถนัดและความสามารถในด้านใด และจะใช้ความสามารถนั้นสร้างสรรค์ตนเอง และสังคมอย่างไร ศักยภาพของผู้เรียนจะปรากฏและพัฒนาได้เมื่อทำกิจกรรมที่ตรงกับความถนัดและความสามารถของตนเองด้วยความพอใจ พัฒนาสิ่งแวดล้อม โดยอาศัยที่ตัวบุคคลจะมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม พัฒนาปฏิสัมพันธ์ประสบการณ์ เพราะผู้เรียนสามารถเลือกทำกิจกรรมตามความสนใจของตนเอง และสิ่งแวดล้อมได้ขยายขอบเขตให้กว้างขวางขึ้น ทำให้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพมากขึ้น (ชูศักดิ์ วรณกุล, 2538)

สำหรับการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ โดยปฏิบัติในส่วนย่อย ๆ ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงไปในทักษะใหญ่ทั้งหมด ตามแนวคิดของเดวิสจะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น เพราะประกอบไปด้วย 5 ขั้น คือ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ และขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ

เป็นทักษะที่สมบูรณ์ (Davies, I. K., 1974) การพัฒนาทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะจากท่าร่าที่มีความซับซ้อนน้อย ไปยังท่าร่าที่มีความซับซ้อนมาก หรือจำนวนท่าร่าที่มีความยากขึ้นไปได้ เพราะการพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวิสมีลำดับขั้นตอนในการฝึก โดยการแยกทักษะย่อยให้ผู้เรียนปฏิบัติ ทั้งมีครูเป็นต้นแบบ และไม่มีครูเป็นต้นแบบ เมื่อผู้เรียนเกิดความเข้าใจในทักษะย่อยแล้ว จึงเป็นขั้นให้เทคนิควิธีการในการปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะย่อย ๆ มารวมเป็นทักษะที่สมบูรณ์ได้ มีนักการศึกษาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติ เป็นรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทฤษฎีของเดวิส ที่ช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมากมีกระบวนการเรียนการสอน 5 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะ หรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ และขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ (ทิตนา แคมมณี, 2552) ทั้งนี้สังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และคอมพิวเตอร์นั้น เนื้อหา บทความ ความรู้ หรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับระบบสารสนเทศที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา หากครูผู้สอนยังยึดมั่นกับการสอนตามหลักสูตรที่มีการกำหนดได้และไม่มีการปรับปรุงแก้ไขให้ก้าวหน้าทันกับเทคโนโลยีทางสังคม การจัดการเรียนสอนอาจจะไม่พัฒนาตามยุคสมัยในปัจจุบัน ประกอบกับสื่อสังคมออนไลน์ ที่เข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิต ซึ่งสื่อเหล่านี้ได้กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและเข้าไปใช้งานเป็นจำนวนมาก โดยสื่อเหล่านี้มีลักษณะเป็นเว็บไซต์สังคมออนไลน์ที่มีผู้ใช้เป็นสื่อสารหรือเขียนเรื่องราว ประสบการณ์ บทความ รูปภาพ และวิดีโอที่ผู้ใช้เขียนขึ้นเอง ทำขึ้นเอง หรือพบเจอจากสื่ออื่น ๆ แล้วนำมาแบ่งปันให้ผู้อื่นที่อยู่เครือข่ายของตนเองผ่านทางเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ให้บริการบนโลกออนไลน์ (อมรรัตน์ ช่อประพันธ์, 2562)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าว จึงสนใจในการทำวิจัย เรื่อง การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ที่มีต่อทักษะปฏิบัติการร้องและรำโนรา 12 ท่า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เพื่อเปรียบเทียบทักษะการร้องบทและการรำโนรา 12 ท่า เพราะการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการสอนดังกล่าว จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะความสามารถด้านร้องบทและรำโนราไพเราะและสวยงามยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการร้องบทโนรา 12 ท่า หลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ กับเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการรำโนรา 12 ท่า หลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ กับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ มีวิธีดำเนินการวิจัย ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง ใช้แบบแผนการศึกษาแบบ (One Group Posttest only Design) สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

E แทน กลุ่มตัวอย่าง

X แทน การทดลองสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

T₂ แทน การทดสอบหลังการจัดการกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทดสอบวัดทักษะปฏิบัติการร้องและรำโนรา 12 ท่า และสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 3 โรงเรียน ทั้งหมด 90 คน ที่สนใจกิจกรรมเสริมหลักสูตร เรื่องการร้องและรำโนรา 12 ท่า โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ 2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัด 2 (บ้านสำนักไม้เรียว) จำนวน 1 โรงเรียน จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีดังนี้ 1.1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ 1.2) ศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 1.3) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ 1.4) กำหนดเนื้อหากิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ โดยมีเนื้อหาและเวลาเรียน 1.5) จัดทำแผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 12 ชั่วโมง 1.6) นำแผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง 1.7) นำคะแนนผลประเมินแผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่มีคุณภาพและความเหมาะสม โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) พิจารณาจากค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ถือว่าแผนมีคุณภาพและสามารถใช้ได้ 1.8) นำแผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่ผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบนำมาแก้ไขตามข้อเสนอแนะ 1.9) นำแผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 โรงเรียน จำนวน 30 คน หาข้อบกพร่องและปรับปรุงการสอนให้เหมาะสม เพื่อไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย และ 1.10) นำแผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้สอนจริงกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย 2) แบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติ มีดังนี้ 2.1) วิเคราะห์แผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งหมด ศึกษาเทคนิควิธีการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติ 2.2) สร้างแบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติการร้องบโนรา 12 ท่า พร้อมเกณฑ์การให้คะแนนแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 2 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความถูกต้อง ด้านอักขระการร้อง 2.3) สร้างแบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติการรำโนรา 12 ท่า พร้อมเกณฑ์การให้คะแนนแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านปฏิบัติท่าทำได้ อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับบทร้อง ด้านปฏิบัติท่าทำได้สวยงาม ด้านความตั้งใจ ด้านปฏิบัติท่าทำได้ตรง

จังหวะเพลง ด้านปฏิบัติทำซ้ำได้ต่อเนื่องกัน 2.4) นำแบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของข้อสอบและเกณฑ์การให้คะแนน 2.5) วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างประเด็นการประเมินของแบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติและเกณฑ์การให้คะแนนกับผลการเรียนรู้ คัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 2.6) จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติ เพื่อใช้ทดลอง (Tryout) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 1 โรงเรียน 30 คน และ 2.7) นำแบบทดสอบที่ได้มาหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ใช้สูตรการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) และจัดพิมพ์แบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติการรำโนรา 12 ท่า ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ค่าความเชื่อมั่นของทักษะปฏิบัติการรำโนรา 12 ท่า 98.89 และค่าความเชื่อมั่นของทักษะปฏิบัติการรำโนรา 12 ท่า 139.40 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ 3.1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ 3.2) ศึกษาเทคนิควิธีการสร้างเครื่องมือสำหรับใช้วัดความพึงพอใจของนักเรียน 3.3) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับจำนวน 15 ข้อจำนวน 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรม ด้านบรรยากาศ 3.4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และ 3.5) วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) และจัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจ ที่มีต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการ ดังนี้ 1) ชี้แจงรายละเอียดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติในการเรียนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เรื่อง การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ 2) ดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 12 ชั่วโมง และ 3) สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์

สถิติที่ใช้การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้ 1) วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการรำและรำโนรา 12 ท่า กับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการสอบค่าที และ 2) วิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ข้อมูลและเนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า

ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการรำและการรำโนรา 12 ท่า หลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ แสดงได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการร้องโนรา 12 ท่า โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ (n = 30)

รายการประเมินด้านการร้องโนรา	คะแนนเต็ม	คะแนนหลังเรียน		
		$\bar{X}$	S.D.	t
ความถูกต้อง	4	3.97	0.18	98.89*
อักขระการร้อง	4	3.80	0.41	
รวม	8	7.77	0.16	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า เมื่อพิจารณารายด้านในภาพรวม ทักษะปฏิบัติการร้องโนรา 12 ท่า หลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ได้แก่ ด้านความถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.18) ด้านอักขระการร้อง ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.41) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการร้องโนรา 12 ท่า โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ แสดงได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการร้องโนรา 12 ท่า โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ (n = 30)

รายการด้านการร้องโนรา	คะแนนเต็ม	คะแนนหลังเรียน		
		$\bar{X}$	S.D.	t
ปฏิบัติท่าได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับบทร้อง	4	3.93	0.25	139.40*
ปฏิบัติท่าได้อย่างสวยงาม	4	3.93	0.25	
ความตั้งใจ	4	3.93	0.37	
ปฏิบัติท่าได้ตรงจังหวะเพลง	4	3.93	0.37	
ปฏิบัติท่าได้ต่อเนื่องกัน	4	3.87	0.35	
รวม	20	19.47	0.06	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการร้องโนรา 12 ท่า หลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ในภาพรวมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ได้แก่ ด้านปฏิบัติท่าได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับบทร้อง ด้านปฏิบัติท่าได้อย่างสวยงาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.25) ด้านความตั้งใจ ด้านปฏิบัติท่าตรงกับจังหวะเพลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.37) และด้านปฏิบัติท่าได้ต่อเนื่องกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.35) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ แสดงได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติ ของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ (n = 30)

ข้อ	รายการความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านเนื้อหา				
1	ครูสอนครอบคลุมตามผลการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเข้าใจ	4.43	0.50	มาก
2	เนื้อหามีความเหมาะสมกับการฝึกทักษะการรำโนรา 12 ท่า	4.46	0.64	มาก
3	เนื้อหาจัดเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	4.25	0.70	มาก
4	เนื้อหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.79	0.42	มากที่สุด
5	นักเรียนได้ฝึกการทักษะการสื่อสารกับสมาชิกในกลุ่ม	4.89	0.31	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.56	0.61	มาก
ด้านการจัดกิจกรรม				
6	ครูสอนจากเนื้อหาง่าย ไปหาเนื้อหาที่ยากขึ้น เหมาะสม เข้าใจง่าย	4.82	0.39	มากที่สุด
7	ครูจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนตามศักยภาพของนักเรียน	4.61	0.57	มากที่สุด
8	กิจกรรมที่ใช้ฝึกทักษะการรำโนรา 12 ท่า มีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน	4.54	0.58	มากที่สุด
9	นักเรียนได้ฝึกทักษะปฏิบัติจากทักษะย่อย ๆ ไปหาทักษะใหญ่ ส่งผลทำให้นักเรียนสามารถปฏิบัติทำรำได้	4.61	0.57	มากที่สุด
10	การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ทำให้นักเรียนค้นพบความรู้ความสามารถของตนเอง	4.68	0.48	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.65	0.08	มากที่สุด
ด้านบรรยากาศ				
11	การจัดบรรยากาศห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน	4.82	0.39	มากที่สุด
12	กิจกรรมการเรียนรู้สนุกและน่าสนใจ	4.75	0.44	มากที่สุด
13	ครูให้โอกาสในการซักถามปัญหา	4.75	0.52	มากที่สุด
14	ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียนที่ต่างไปจากครูผู้สอน	4.43	0.63	มาก
15	ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน	4.79	0.42	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.71	0.10	มากที่สุด
รวม		4.67	0.91	มากที่สุด

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ที่มีต่อทักษะปฏิบัติการรำโนรา 12 ท่า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยภาพรวม นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

($\bar{X}$ = 4.67, S.D. = 0.91) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านบรรยากาศ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.71, S.D. = 0.10) รองลงมา ด้านการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.65, S.D. = 0.08) และด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ ($\bar{X}$ = 4.56, S.D. = 0.61) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เนื้อหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ครูผู้สอนจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนตามศักยภาพของนักเรียน กิจกรรมการเรียนรู้สนุกสนานและน่าสนใจ และครูผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากันที่ ($\bar{X}$ = 4.79, S.D. = 0.42) และเนื้อหาจัดเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ ($\bar{X}$ = 4.25, S.D. = 0.07) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการร้องโนรา 12 ท่า หลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยผู้สอนฝึกให้กับนักเรียนผู้เรียน กระทำตามทักษะย่อย ๆ ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของทักษะปฏิบัติของเดวิส มีทั้งหมด 5 ขั้น คือ 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือกระทำ ทำให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำในภาพรวม ครูผู้สอนสาธิตวิธีการร้องโนรา 12 ท่าให้ผู้เรียนดูทั้งหมด ตั้งแต่ต้นจนจบ โดยไม่ช้าหรือเร็วเกินไป 2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยทำให้ผู้เรียนฝึกทักษะย่อย ๆ โดยเริ่มตั้งบทร้องที่ 1 ถึงบทร้องที่ 12 หลังจากผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมด จากนั้นครูผู้สอนแบ่งทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ทำให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนเริ่มร้องตั้งบทร้องที่ 1 ถึงบทร้องที่ 12 โดยที่ไม่มีการสาธิตหรือมีแบบอย่างให้ดู หากติดขัดผู้สอนให้คำแนะนำและช่วยแก้ไขจนผู้เรียนทำได้ เมื่อได้แล้วผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน 4) ขั้นให้เทคนิควิธี เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนแนะนำเทคนิควิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น และ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปานทิพย์ ตูลพันธ์ ที่ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชานาฏศิลป์ โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส เพื่อส่งเสริมความกล้าแสดงออกของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเกาะหมากน้อย จังหวัดพังงา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความกล้าแสดงออกด้านการพูด ด้านการกระทำ และด้านการแสดงความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ความกล้าแสดงออกของนักเรียน หลังเรียนวิชานาฏศิลป์ไทย โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส สูงกว่าก่อนเรียน แลความพึงพอใจของเรียนต่อการเรียนรู้ โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชานาฏศิลป์ อยู่ในระดับปานกลาง (ปานทิพย์ ตูลพันธ์, 2560)

ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการร้องโนรา 12 ท่า หลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 นั่นคือ เมื่อพิจารณารายด้านเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านปฏิบัติท่าทำได้ถูกต้องและสอดคล้องกับบทร้อง ด้านปฏิบัติท่าทำได้สวยงาม ด้านความตั้งใจ ด้านปฏิบัติท่าตรงกับจังหวะเพลง และด้านปฏิบัติท่าทำได้ต่อเนื่องกัน ซึ่งเป็นผลมาจาก

ผู้สอนฝึกให้กับนักเรียนผู้เรียน แบ่งกลุ่มผู้เรียนคละตามความสามารถ เก่ง - กลาง อ่อน กลุ่มละ 4 คน ฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ ก่อนแล้วเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมีทั้งหมด 5 ขั้น คือ 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือกระทำ ทำให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำในภาพรวม ครูผู้สอนสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไป 2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ทำให้ผู้เรียนฝึกทักษะย่อย ๆ โดยครูผู้สอนสาธิตท่ารำโนรา 12 ท่าตั้งแต่ท่าที่ 1 - 12 ให้ผู้เรียนได้ดูตั้งแต่ต้นจนจบ ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ทำให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติทักษะย่อย ท่าท่าท่าที่ 1 - 12 โดยจัดการเรียนรู้ร่วมกับเทคนิคกระบวนการกลุ่ม แบ่งกลุ่มสมาชิกคละตามความสามารถ เก่ง - กลาง - อ่อน กลุ่มละ 4 คน ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันฝึกทักษะปฏิบัติการรำโนรา 12 ท่า โดยไม่มีการสาธิตหรือมีแบบอย่างให้ดู หากติดขัดผู้สอนให้คำแนะนำและช่วยแก้ไขจนผู้เรียนทำได้ 4) ขั้นให้เทคนิควิธี เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนแนะนำเทคนิควิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น และ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้วจึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์ชนก คำชู ที่ได้ศึกษาเรื่อง การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามแนวทางคาร์ล ออร์ฟ เพื่อพัฒนาทักษะในรายวิชาดนตรี - นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมเสริมหลักสูตรรายวิชาดนตรี - นาฏศิลป์ตามแนวทางคาร์ล ออร์ฟ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 78.04/85.18 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ 2) คะแนนเฉลี่ยความรู้ทางนาฏศิลป์หลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ตามแนวทาง คาร์ล ออร์ฟ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) คะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์หลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ตามแนวทางคาร์ล ออร์ฟ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแบบปกติ (พิมพ์ชนก คำชู, 2555)

ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านบรรยากาศ ด้านการจัดกิจกรรม และด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยน้อยลงตามลำดับ ผลเป็นเช่นนี้ มาจากครูเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิดในการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งทักษะท่ารำมีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนชอบกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งผลจากการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ในครั้งนี้แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ทั้งนี้เนื่องจากการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ การปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนจะทำให้เกิดพลังนำไปสู่เป้าหมายร่วมกัน ทำให้บทบาทหน้าที่มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่งผลให้ผู้เรียนสนใจและมีความกระตือรือร้นในบทเรียนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุพผา กัตติยง ที่ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะปฏิบัติการทำขนมในท้องถิ่นสงขลาและความภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ ของเดวิสมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (บุพผา กัตติยง, 2557)

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้ สรุปได้ว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการร้องโนรา 12 ท่า หลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยผู้สอนฝึกให้นักเรียน กระทำตามทักษะย่อย ๆ ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของทักษะปฏิบัติของเดวิส มีทั้งหมด 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือกระทำ 2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยทำให้ผู้เรียนฝึกทักษะย่อย ๆ 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ทำให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนเริ่มร้องตั้งบทร้องที่ 1 ถึงบทร้องที่ 12 โดยที่ไม่มีการสาธิตหรือมีแบบอย่างให้ดู หากติดขัดผู้สอนให้คำแนะนำและช่วยแก้ไขจนผู้เรียนทำได้ 4) ขั้นให้เทคนิควิธี เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนแนะนำเทคนิควิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น และ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการร้องโนรา 12 ท่า หลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 นั่นคือ ด้านปฏิบัติทำได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับบทร้องได้ต่อเนื่องกัน ซึ่งเป็นผลมาจากผู้สอนฝึกให้นักเรียน แบ่งกลุ่มนักเรียนคละตามความสามารถ เก่ง - กลาง อ่อน กลุ่มละ 4 คน ฝึกให้นักเรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ ก่อนแล้วเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านบรรยากาศ ด้านการจัดกิจกรรม และด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยน้อยลงตามลำดับ ผลเป็นเช่นนี้ มาจากครูเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิดในการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งทักษะทำรำมีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนชอบกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งผลจากการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ในครั้งนี้แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ทั้งนี้เนื่องจากการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ การปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนจะทำให้เกิดพลังนำไปสู่เป้าหมายร่วมกัน ทำให้บทบาทหน้าที่มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่งผลให้ผู้เรียนสนใจและมีความกระตือรือร้นในบทเรียนมากยิ่งขึ้น จึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) แผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเรื่อง การร้องและรำโนรา 12 ท่าของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนของเนื้อหาและบริบทที่อยู่ใกล้เคียงได้ 2) ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับ สื่อสังคมออนไลน์ ครูผู้สอนควรสรุปการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร สภาพปัญหา และข้อเสนอแนะ หลังการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแต่ละครั้ง เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขครั้งต่อไป 3) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติตามครูควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติตามได้ 4) ทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ ต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นการฝึกทักษะเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นความต่อเนื่องของท่ารำ และ 5) ในการปฏิบัติหรือให้นักเรียนลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเอง ควรกำหนดเวลาที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ให้ชัดเจนทุกครั้งและมีการแจ้งเตือนให้นักเรียนทราบเป็นระยะ ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนปฏิบัติงานให้เสร็จทันเวลา

และในการประเมินทักษะปฏิบัติ ควรบันทึกวิดีโอเพื่อประเมินพฤติกรรมของนักเรียนได้แม่นยำและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงวัฒนธรรม. (2565). คู่มือกิจกรรมเสริมหลักสูตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม.

กรุงเทพมหานคร: กระทรวงวัฒนธรรม.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____. (2555). แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่สิบเอ็ด. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.

จตุภา โกศลเหมมณี. (2553). พัฒนาการแสดงโนราสายซุนอุปลัมภันรกร (พุ่ม เทวา). ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชูศักดิ์ วรณกุล. (2538). กิจกรรมเสริมหลักสูตร. (พิมพ์ครั้งที่ 2). เชียงใหม่: สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.

ทิตนา แคมมณี. (2552). ศาสตร์การสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: ด้านสุนทรภาพพิมพ์จำกัด.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้นฉบับปรับปรุง. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: บริษัทสุวีริยาสาส์น จำกัด.

บุปผา กัตติยง. (2557). ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะปฏิบัติการทำขนมในท้องถิ่นสงขลา. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ปานทิพย์ ตูลพันธ์. (2560). ผลการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ไทยโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส เพื่อส่งเสริมความกล้าแสดงออกของนักเรียน โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส เพื่อส่งเสริมความกล้าแสดงออกของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเกาะหมากน้อย จังหวัดพังงา. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนคณะครุศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

พิมพ์ชนก คำชู. (2555). การวิจัยการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามแนวทางคาร์ล ออร์ฟ เพื่อพัฒนาทักษะในรายวิชาดนตรี - นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

อมรรัตน์ ช่อประพันธ์. (2562). การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ ด้วยการเรียนรู้แบบนำตนเองสำหรับนักศึกษา. เรียกใช้เมื่อ 16 พฤศจิกายน 2566 จาก <https://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/2562/M126930/Choprapun%20Amornrat.pdf>

Davies, I. K. (1974). The Management of Learning. Lodon: McGraw-Hill.